

Første søndag efter Midfaste

Evangeliesangene – Petter Dass

Nedtegnet av Lindeman i 1866 etter Kristoffer Hansen Torgunnerud, Feiring Annex til Hurdalen

Jesu skuds-maal

Jesus spurde jøderne:
Hvo blant Eder alle vofver,
Og beviise kand mig ofver
Nogen synd den ringeste?
Om jeg sandheds ord fremfører
Hvorfor troer i mig dog ey?
Hvo som Gudtz ord gierne hører
Hand er paa dend rette vey.

Men i ere langt fra Gud
Derfor hører i ey gierne
I er af dend kaaber-stierne
Og en slet forhærdet hud
Jøderne ham straxen svarer
Siige vi ey sant og vist:
Du med troldoms list omfarer
Og samaritaners list.

Jesus svarer strax for sig
Diefvels kunst jeg stedse hader,
Men jeg ærer Gud min fader
Hvorfor I vanærer mig
Egen roes jeg æj begjærer
Men viid det jeg hafuer dend
Som dog søge skall min ære
Og fordømme min u-ven.

Jeg og svær ald sandheds æed:
Hvo sig paa mit ord forlader
Ham dend gromme død æj skader,
Aldrig i ald evighed,
See da blef de jøder vrede
Sagde nu fornemmis plat
At du est med Satan lede
Og dend onde aand besat.

Abraham er død og væck
Død er alle Guds propheter
Og de store digniteter
Gjort er till een orme-sæch,
Dog vill du os fast indbilde
Og tør svære dyrt derpaa
At de dig anamme vilde
Skulde døden slet undgaa.

Siig, hvad meenst du vell om dig?
Meenst du dig at være bedre
End vor gode gamle fædre
Abraham og andre slig?
Dennem lod vor Herre samle
Og undgjælde dødsens pligt.
Est du meere end de gamle?
Saadant sjunis underligt.

Jesus gaf til svar med hast
Om jeg self mig ære vilde
Maate jeg ald dyd forspilde
Self-roos er en stønchend' last,
Nej, min fader schall mig ære
Dend I kalder Eders Gud,
Men jeg veed og vill det svære
I har aldrig holt hans bud.

Jeg forstaar min faders vej
Og ham som een søn paaslegter
Om jeg siger og benægter
At jeg hannem kiender æj
Da blef jeg i løgn befunden
og een løgner saasom I,
Nej jeg kjender ham til grunden
Samt hans ordes rette sti.

Abraham bad inderlig
Og ham blev forundt i aanden
At hand saae min dag forhaanden
Hvorfor hand og glædde sig;
Men de svarer: Du har iche
Fembti aar endnu fuldendt
Derfor kand det sig æj skiche
At du Abraham har kjendt.

Jesus siger: jeg til vaar
Før end Abraham har været,
Og før ham blev lif beskjæret
Slet utallig er min' aar.
Da tog de till steen og kasted
Alt hvad de forhaanden fik,
Men Guds søn sig fra dem hastet
Lønlig ud af templet gik.